DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
16. januar 1992 *

I sag C-373/90,

angående en anmodning, som forundersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Bergerac (Frankrig) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i forbindelse med en forundersøgelse mod

X,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250, s. 17),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformand Sir Gordon Slynn som fungerende formand, dommerne F. Grévisse, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Zuleeg,

generaladvokat: G. Tesauro
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis og Maria Condou-Durande, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

* Processprog: fransk.

efter at der i retsmødet den 25. september 1991 er afgivet mundtlige indlæg af Jean-Pierre Richard som borgerlig part i sagen for den nationale ret ved advokat J. M. Reynaud, Versailles, samt af Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 24. oktober 1991,

afsagt følgende

Dom

1 Ved skrivelse af 12. december 1990, indgået til Domstolen den 17. december s.å., har forundersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Bergerac i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250, s. 17).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag mod X rejst af Jean-Pierre Richard som borgerlig part og i egenskab af bestyrelsesformand for aktieselskabet Richard-Nissan, som har en kontraktlig eneret for det franske territorium til at importere køretøjer af mærket Nissan. Jean-Pierre Richard's klage, der støttes på artikel 44 i den franske lov nr. 73-1193 af 27. december 1973 om udvikling af handel og håndværk, den såkaldte »Royer«-lov, vedrører vildledende og ulovlig reklame.

3 Den omhandlede bestemmelse i den franske lov er ifølge den franske regerings meddelelse til Kommissionen vedtaget med henblik på gennemførelse af ovennævnte direktiv.

4 Jean-Pierre Richard har klaget over, at en bilforhandler i Bergerac har indrykket annoncer i pressen med teksten »køb Deres fabriksnye bil til en lavere pris« efterfulgt af ordene »1 års fabriksgaranti«. Det fremgår i øvrigt af forundersøgelsesdommerens skrivelse, at annoncen vedrører biler, som er importeret fra Belgien og registreret med henblik på import, som aldrig har været taget i brug, og som sælges i Frankrig til priser, der er lavere end de priser, der anvendes af lokale forhandlere, hvilket skyldes, at de belgiske basismodeller har et mindre omfattende udstyr end de i Frankrig solgte basismodeller.

5 Under disse omstændigheder besluttede forundersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Bergerac, der behandler sagen, at udsætte sagen, indtil Domstolen har taget stilling til det præjudicielle spørgsmål, »om en sådan salgspraksis er i overensstemmelse med gældende EF-regler«.

6 Hvad nærmere angår sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt de skriftlige indlæg for Domstolen henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

7 Det bemærkes indledningsvis, at ifølge Domstolens nu faste praksis påhviler den pligt for medlemsstaterne, der følger af et direktiv, til at virkeliggøre dets mål, og pligten i medfør af Traktatens artikel 5 til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger til at sikre opfyldelsen af denne pligt, alle myndighederne i medlemsstaterne, herunder også domstolene inden for deres kompetence. Heraf følger, at den nationale domstol ved anvendelsen af nationale forskrifter er forpligtet til at fortolke dem i lyset af direktivets ordlyd og formål og at fremkalde det med direktivet tilsigtede resultat og således handle i overensstemmelse med Traktatens artikel 189, stk. 3 (jf. dom af 10.4.1984, sag 14/83, Von Colson og Kamann, Sml. s. 1891, præmis 26, og af 13.11.1990, sag C-106/89, Marleasing, Sml. I, s. 4135, præmis 8).

8 Med det forelagte spørgsmål ønsker den nationale ret således afgjort, om Rådets ovennævnte direktiv 84/450 er til hinder for en reklame af den i hovedsagen omtvistede art.

9 Direktivet, der er udstedt med hjemmel i Traktatens artikel 100, har, som det fremgår af betragtningerne, til formål at forbedre forbrugerbeskyttelsen samt at fjerne den konkurrenceforvridning og de begrænsninger af de frie varebevægelser og den frie udveksling af tjenesteydelser, som skyldes forskellen mellem medlemsstaternes retsforskrifter vedrørende vildledende reklame. Med henblik herpå opstiller direktivet objektive mindstekriterier til bedømmelse af, om en reklame er vildledende.

10 Ifølge direktivets artikel 2, nr. 2, forstås ved »vildledende reklame«:

»Enhver reklame, som på nogen måde, herunder dens udformning, skaber eller er egnet til at skabe et urigtigt indtryk hos de personer, den er rettet til eller når ud til, og som på grund af sin vildledende karakter kan antages at påvirke deres økonomiske adfærd, eller som af disse grunde skader eller er egnet til at skade en konkurrent.«

11 Ved fortolkningen af denne bestemmelse, når henses til de væsentlige kendetegn ved en reklame som den i hovedsagen omtvistede, skal hver enkelt af de tre oplysninger undersøges, der er nævnt i reklamen, nemlig at de omhandlede biler er fabriksnye, er billigere, og at de er omfattet af fabriksgaranti.

12 Inden denne undersøgelse bemærkes, at disse reklameargumenter er af stor praktisk betydning for parallelimportører af biler, samt at parallelimport, som det er fremhævet af generaladvokaten i punkt 5 og 6 i forslaget til afgørelse, nyder en vis

beskyttelse i fællesskabsretten, idet den fremmer udviklingen af varebevægelserne og stimulerer konkurrencen.

13 For så vidt angår, for det første, angivelsen af, at de pågældende biler er nye, bemærkes, at en sådan reklame ikke kan anses for vildledende i henhold til ovennævnte artikel 2, alene fordi bilerne er registreret inden importen.

14 Det afgørende for, om et køretøj ikke længere kan betragtes som nyt, er nemlig ikke, om det er registreret, men om det er taget i brug. Yderligere indebærer en registrering inden importen, som anført af Kommissionen, en betydelig lettelse for gennemførelsen af parallelimport.

15 Det tilkommer imidlertid den nationale ret på grundlag af omstændighederne i sagen at undersøge, om denne reklame under hensyn til de forbrugere, den henvender sig til, kan betragtes som vildledende, for så vidt som den, på den ene side, måtte have til formål at skjule, at de køretøjer, der i annoncen betegnes som nye, er registreret inden importen, og dette forhold, på den anden side, kunne have afholdt et betydeligt antal forbrugere fra at købe.

16 For så vidt angår, for det andet, de i reklamen angivne lavere priser for bilerne, kan denne oplysning kun betegnes som vildledende, såfremt det godtgøres, at et betydeligt antal forbrugere, som den pågældende reklame henvender sig til, træffer afgørelse om køb uden at være vidende om, at den lavere pris hænger sammen med, at de biler, der sælges af parallelimportøren, har et mindre omfattende udstyr.

17 Hvad for det tredje og sidste angår oplysningen om fabriksgaranti, bemærkes, at en sådan oplysning ikke kan betegnes som vildledende reklame, såfremt den er i overensstemmelse med sandheden.

18 I denne forbindelse bemærkes, at Domstolen i dom af 10. december 1985 (sag 31/85, ETA mod DK Investment, Sml. s. 3933, præmis 14) fastslog, at en garantibestemmelse, hvorefter fabrikanten alene forbeholder garantien for sin eneforhandlers kunder, giver forhandleren og dennes aftagere en fortrinsstilling i forhold til parallelimportører og -forhandlere, hvorfor den må antages at have til formål eller følge at begrænse konkurrencen, jf. Traktatens artikel 85, stk. 1.

19 Det præjudicielle spørgsmål skal derfor besvares dermed, at Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at køretøjer i reklameøjemed omtales som fabriksnye, billigere og omfattet af fabriksgaranti, når køretøjerne er registreret alene med henblik på import, når de aldrig har været taget i brug, og når de sælges i en medlemsstat til en lavere pris end den, der anvendes af de i denne medlemsstat etablerede forhandlere, fordi de har et mindre omfattende udstyr.

Sagens omkostninger

20 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som ved skrivelse af 12. december 1990 er forelagt af forundersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Bergerac, for ret:

Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame skal

fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at køretøjer i reklameøjemed omtales som fabriksnye, billigere og omfattet af fabriksgaranti, når køretøjerne er registreret alene med henblik på import, når de aldrig har været taget i brug, og når de sælges i en medlemsstat til en lavere pris end den, der anvendes af de i denne medlemsstat etablerede forhandlere, fordi de har et mindre omfattende udstyr.

Slynn Grévisse

Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias Zuleeg

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. januar 1992.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

Gordon Slynn
Afdelingsformand
som fungerende formand for Femte Afdeling